

vilde en ung Pige paa 18 Aar efter 18 Maaneders Forbedringshusarbejde eller 2 Aars Tugthusarbejde være stillet? Hun vilde i Modsætning til denne unge Pige fra „Hebron“ ved sin Udgang ikke have 25 Øre, men vilde have faaet udbetalt de Penge, hun havde tjent ved sit Arbejde paa Anstalten, og desuden vilde hun have faaet Hjælp af Fængselshjælpen. Dette lille Træk, som Stationsforstanderen fremdrager, bestyrker ret tydeligt, synes jeg, den Anklage, jeg har rettet mod „Hebron“.

Der er en Kvinde, der forhøres vedrørende hendes Opfattelse af Fru Bransholms Opdragelsesmetode, og hun siger de meget træffende Ord, at hun, naar hun saa Børnene fra „Hebron“ i Stuer, nærmest havde Følelsen af, at de vare som dresserede Hunde. Og de vare dresserede saa godt, disse unge Piger, at naar de kom i Forhør, var der mange af dem, som ikke turde fortælle Sandheden om, hvordan de havde haft det. Det ærede Medlem, der talte nu, har selvfølgelig Ret i — og det have vi ikke, som han søgte at give det Udseende af, søgt at skjule —, at 2—3 af de unge Piger have afgivet uoverensstemmende Forklaringer. Det er rigtigt, men det er karakteristisk, at alle de unge Piger, der fortælle, at de ikke have set noget til Afstraffelser — det kende de ikke til, de have ikke haft det haardt —, alle de unge Piger, der rose Fru Bransholm, komme ikke i gentagne Forhør, deres Udtalelser blive staaende ved deres Værd. Hvis disse unge Piger vare blevne Genstand for en lige saa skarp Forhørsmetode som den, der er anvendt overfor de unge Piger, der have vidnet i Aarhus, er det et Spørgsmaal, hvad der vilde blive disse unge Pigers sidste Ord. Man maa ved Bedømmelsen af hele denne Sag huske paa, at de allerfleste af de unge Piger endnu ere under Fru Bransholms Værge, hun bestemmer over dem. Hvis man havde suspenderet Fru Bransholm, et Krav, som jeg stillede, og som stilledes af store Dele af Befolkningen oppe i hin Egn, vilde Stillingen maaske være en anden.

Fru Bransholm har under hele denne Sag haft rig Anledning til at paavirke de unge Piger, og ikke alene hun har haft Lejlighed dertil, men adskillige af de Folk, hos hvem Pigerne tjente, have haft Adgang dertil, Præsterne have haft Adgang dertil. Jeg maa maaske her nævne en Scene, som forefaldt for 2 Maaneder siden oppe i Landsbyen Mejrup i Nærheden af Holstebro. Der holdt den indre-

missionske Præst, Hr. Fensmark, Tjenestepigemøde, og da det almindelige Møde var forbi, bad han Pigerne fra „Hebron“ blive tilbage, da han vilde tale med dem. Da han havde faaet dem alene for sig, sagde han: „Nu, lille Børn, have I været ovre at trøste eders Plejemoder, saa ondt som hun har det? I have jo alle sammen haft det godt. Jeg ved nok, at du, Anna, er en lille Socialist, der siger, at du ikke har haft det godt.“ Saa talte han videre med dem, og saa var der en, der traadte frem og sagde: „Fru Bransholm er rar, hvis jeg ikke var kommen paa „Hebron“, var jeg kommen i Tugthuset.“ (*Berntsen*: Er det oplyst i Forhørene?) Nej, men det er oplyst forud og under Forhørene. Det er for Resten mærkeligt, at skønt det har været fremsat offentligt, har Overretsassessor Schrøder ikke fundet Anledning til at afhøre Præsten eller de unge Piger. Men det ærede Medlem har Ret, det forekommer ogsaa mig, at det burde oplyses meget mere, end det er sket, hvilken Paavirkning disse unge Piger have været Genstand for. Om en Paavirkning fra min Side er der aldeles ikke Tale. Hvis man kunde anklage mig for at have villet paavirke de unge Piger, er der vel intet Medlem i denne Sal, som ikke tror, at saa vilde man ogsaa have kunnet finde Beviser derfor i Forhørene. Men Paavirkningen fra anden Side har været stor og mangesidig. Der er talt om „den værgeløse Kvinde“, Fru Bransholm. Fru Bransholm har staaet stærkt i Henseende til Beskyttelse paa den Egn, hvor hun havde hjemme. Hun har staaet stærkt i Pressen, hun havde omtrent hele Regeringspressen paa sin Side og har det endnu, hun havde omtrent hele Højrepressen paa ganske faa Undtagelser nær, hun havde Missionen og Præsteskabet og Gaardmændene der oppe paa sin Side, og Pigerne og deres Mødre og Fædre turde intet sige.

Nu, da Spørgsmaalet rejstes om Paavirkning, finder jeg Anledning til at spørge, hvorfor Fru Bransholm ikke har været i Forhør angaaende den Paavirkning, hun har øvet paa Pigerne. Det fremgaar af Forhørene, at Fru Bransholm paa „Hebron“ ved en enkelt Lejlighed, medens Forhørene stode paa, har spurgt Pigerne, om de kunde erindre, hvor længe Kirstine Jensen var i mørk Arrest. De skulde da svare, at hun var der i 2 Timer. Og Fru Bransholm har for at berolige de Forældre, som havde Børn paa „Hebron“, en bestemt Dag, jeg tror det var den 12. eller 19.